

Pilaitės poezijos maratono atkarpoje „**ŽARSTO RUDENĖLIS VĖL LAPUS ANT TAKO**“ – Dalia Tarailienė

Sukūrusi trumpą, bet jau tikrą rudenėlį pranašaujantį ketureilį (paskelbtas mūsų tinklaraščio Naujienose įrašų Nr. 2014-09-26), Dalia Tarailienė į mus vėl beldžiasi ir kitais šiam gilesniam susimąstymo metui tinkančiais posmais:

Rudens vaizdelis

Lietuviškas ruduo už lango.
Aukso beržai pasruvę,
Klevai raudonom kraujo gijom,
Kaip karžygiai sugulę.

Juoduoja dirvos, pilkos pievos,
Lietaus išmerktas kelias.
Tai toks dabar, gan liūdnas,
Lietuviškas vaizdelis...

Rudeniškos mintys

Už lango lietūs, ir širdyj dargana,
Telefonas suskambo rudenine gaida.
Balsas liūdnas, skaudus, pesimizmo spalva,
Net ir man nejauku, tarsi aš čia kalta?..

Rudeninė gamta verčia krūpčiot mane.
Gal įskaudinau aš per kvailumą tave?
Gal ne taip supratai mano sielos jausmus,
Nes ne viską gali sudėliot į žodžius?

Ar pavargom mylėt, nebemokam užjaust,
Ar nereikia nuvargusią galvą priglaust
Prie peties, prie širdies, kuri plaka karštai?
Prie manęs – prie žmogaus, kurs supranta tikrai?

Rudeninė gamta keičia mūsų mintis.
Gal saulutės šypsnyš sugražins mūs viltis?
Dargana ir lietus juk... ne amžinai.
Dar, tikiuos, susitiksim kely.Kaip manai?..

Nerimo mirażas

Tas nerimas, kaip nepažįstamasis anapus durų.
Vis brazdinasi, barbena, krebžda,
Tartum brautųsi, o gal prašytų įsileisti?
Bet aš, virpėdama neatveriu jam durų,
Nors daužosi širdis iš įtampos ir baimės.

Tas nerimas, kaip uragano vėjas:
Sukaukia, plyšauja ir drebina aplinkui.
Baisu, kad neįgriūtų, kad neišiveržtų,
Ir, kad gyvenimo ramaus nesuardytų.

Aš sudedu rankas, lyg maldai,
Kaip motulė mokė, žaibui plieskiant.
Ir tariu žodžius: „Apsaugok, Dieve,
Suteik ramybės, ištermės, jėgų!“

Atsitiesiu aš jau drąsesnė,
Ir nebegirdėt krebždenimo už durų.
Ir nebekaukia kamine šiaurinis vėjas.
Ramiai plazdena žvakė, uždegta ant stalo...

Nebėr jau neprašyto svečio – nerimo.
Kviečiu draugėn tris savo bičiulius –
Tikėjimą, Viltį ir Meilę pabūti su manim.
Jaučiu, ir vėl gyvenimas sugrįžo.

Jau baigiasi rugsėjis. Bet lapai dar žali.
Netyla lakštingėlės, ir nuotaika puiki...
Gal dar ne vieną kartą saulutė šypsni mes...
Ir aš einu sutikti Gyvenimo rudens...